

El pacte CiU-PP, en escac

Tret de què faria el líder del PSC-Cpc, Pasqual Maragall, per justificar la moció de censura contra el Govern de Jordi Pujol, poca cosa més oferia, a priori, el debat de política General al Parlament de Catalunya. Però la finta de darrera hora d'ERC, que proposava un "pacte nacional per Catalunya" entre les forces catalanistes del Parlament, va animar el debat i col·locava entre les cordes el pacte PP-CiU.

Després del debat de política general al Parlament de Catalunya s'obre un període d'incertesa en les polítiques d'aliances al Parlament català. Alguns analistes polítics consideraven que l'estratègia que podria seguir l'executiu de Pujol era la de fer temps, fins després de l'aprovació dels pressupostos del 2002, amb el suport del PP. Un cop aprovats, donat que els acords de PP i CiU a Madrid, des de la perspectiva de la coalició catalana, ja serien esgotats (o comportarien massa desgast polític de cara a les properes eleccions), s'iniciaria un procés de distanciament amb el PP i d'aproximació esporàdica a ERC.

La proposta presentada pel secretari general de la formació republicana, Josep-Lluís Carod-Rovira, d'assolir un pacte nacional entre les forces catalanistes com a alternativa al suport del PP, ha modificat aquestes previsions de temps, ja que l'oferta d'ERC emplaça la

Les converses per canviar de majoria al Parlament català només podran allargar-se fins el moment de negociar els pressupostos

coalició liderada per Pujol a posar en marxa aquest pacte abans de l'aprovació dels pressupostos, ara a la tardor.

Per facilitar les negociacions i el debat entre les diverses forces que implica la proposta, ERC va retirar la iniciativa de la sessió de votacions del debat de política general.

Difícil aplicació. Val a dir que la proposta presentada per Carod-Rovira té molt poques possibilitats de tirar endavant. Si més no, és pràcticament impossible que PSC-Ciutadans pel Canvi (PSC-Cpc) Iniciativa per Catalunya-Verds acceptin la proposta. De fet, la formació ecosocialista ja ha deixat clar que no participarà en cap acció que suposi un baló d'oxigen per a l'acció de govern de CiU. Així que el portaveu d'aquesta formació al Parlament català, Rafel Ribó, va mantenir la proposta de demanar eleccions anticipades per posar fi a una situació que aquesta formació considera de desgovern.

Així mateix, és també impensable que el PSC-Cpc accepti qualsevol iniciativa que permeti a CiU desmarcar-se, ara en l'etapa final de la legislatura, del qui fins avui ha estat el seu aliat, el PP, i més tenint present que els socialistes es troben a les portes de la defensa de la moció de censura contra el govern de CiU. Ni acceptarien tampoc entrar en una negociació a remolc d'ERC, que desenfocaria l'atenció del debat de la iniciativa socialista contra el govern de Pujol. També és cert que els socialistes no poden oposar-se frontalment a la proposta ja que fa poc més de quinze dies, el passat dijous, 27 de setembre, el

seu president, Pasqual Maragall, envia-va una carta al president de la Generalitat de Catalunya per tal de posar en marxa una acció conjunta al Parlament català contra la llei d'estabilitat pressupostària ideada pel PP.

Per la seva banda, CiU sap que esgotar la legislatura de la mà del PP significaria donar un gran avantatge a Pasqual Maragall en les properes eleccions autonòmiques. Així doncs, com dèiem anteriorment, el distanciament del PP es feia imprescindible si la coalició catalanista volia netejar la seva imatge de desgast pel pacte amb els populars.

Val a dir que, enmig d'aquest context, els sectors més nacionalistes de CiU, els anomenats "sobiranistes", van rebre l'oferta d'ERC amb força entusiasme. De fet, per a alguns integrants d'aquest sector, aquesta podria ser la possibilitat de liquidar el regust amarg i les contradiccions que els generen els acords amb el PP i esmenar el rebuig frontal i expeditiu que CiU va fer, de la boca del mateix president Pujol, de la proposta d'acord d'ERC, l'any passat.

De la mateixa manera, però, altres sectors de la coalició no veuen amb bons ulls el possible distanciament del PP. Els sectors més pragmàtics, com per exemple els propers al conseller d'Economia, Francesc Homs, responsable de la negociació amb el PP a Madrid del nou sistema de finançament, consideren un error aproximar-se al partit independentista.

Sigui com sigui, per ara CiU no ha tancat la porta a aquesta opció. El mateix Jordi Pujol, en el mateix moment de rebre l'ofertament no va voler contestar però va reconèixer que la proposta d'ERC, havia tocat "terreny sensible" i que per tant, no es podia respondre immediatament. D'aquesta manera, Pujol trobava una oportunitat excel·lent per obrir les portes al diàleg amb els republicans, alhora que restava protagonisme a la moció de censura que ha presentat Maragall.

Per la seva banda, el PP ja ha començat a mostrar el seu disgust per la recepció que CiU ha dispensat a la proposta dels independentistes, tot i que sectors dels populars han atribuït l'actitud de Pujol d'obrir les portes al diàleg amb ERC a una maniobra per a restar prota-

La proposta de líder d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, va compartir protagonisme amb la presentació de la moció de censura de Pasqual Maragall, en el debat de política general. Jordi Pujol, a diferència de l'any passat, ha deixat les portes obertes a un canvi de majories.

gonisme a la moció de censura presentada pel PSC-Cpc.

Les converses, però, no es podran dilatar gaire, ja que la proposta dels republicans inclou en el possible pacte la negociació dels pressupostos de la Generalitat catalana aquesta mateixa tardor.

La iniciativa d'ERC planteja un acord d'estabilitat per a la resta de la legislatura entre el Govern català i la resta de partits que aquesta formació identifica de tradició catalanista del Parlament (PSC-Cpc, IC-V i la mateixa ERC) amb tres punts bàsics: un acord sobre el calendari d'aquest nou procés, inclosa la convocatòria d'eleccions, la negociació dels pressupostos i l'impuls de les lleis i plans que són d'interès nacional (com la llei de família, la llei general d'educació, ordenació territorial, la de l'audiovisual i de la Cooperació Catalana de Ràdio i Televisió, desplegament de la llei de Política Lingüística, rescat de peatges...). A banda d'aquests punts la proposta també vol afrontar l'increment de la presència institucional en els grans òrgans de decisió estatal i europeus.

La moció de Maragall. Paral·lelament, el líder del PSC-Cpc, Pasqual Maragall, va presentar, just en acabar el debat de política general, la més que anun-

ciada moció de censura. Des del mes de gener passat aquesta formació havia estat anunciant la possibilitat de presentar aquesta iniciativa. Ara, acompanyat dels diputats del seu grup parlamentari, Maragall presentava la iniciativa, tal i com era previst, i desestimava així l'oferta presentada per Carod-Rovira. En la mateixa presentació de la moció, el líder del PSC-Cpc, advertia als independentistes del fracàs de la seva proposta i assegurava que Pujol no anirà, ni abans ni després, amb ningú que no sigui el PP. Així, el líder del PSC-Cpc reclamarà el suport de les esquerres, malgrat que ERC ha anunciat en diverses ocasions que no s'afegirà a la iniciativa.

De qualsevol manera, però, amb la presentació d'aquesta iniciativa Maragall vol demostrar als ciutadans de Catalunya que hi ha una alternativa que "vol de veritat obrir una nova etapa de més ambició pel país". Considera que Catalunya es troba en una situació d'estancament polític, producte de la dependència de CiU respecte el PP i creu que aquest diagnòstic el comparteixen les altres formacions de l'oposició així com alguns consellers i diputats, segons Maragall, de CiU.

Enric Rimbau